

Ne, lažnik pa res nočem biti.

11. Jezus vzornik resnicoljubja.

No vam že toliko časa govorim o resnici in laži, si ne morem kaj, da bi vas še posebej ne opozoril na ono presveto, kot solnce čisto Srce, katero je neizmerno ljubilo resnico in neizmerno sovražilo laž, — na resnicoljubno Srce Jezusovo. Ako mu hočemo biti všeč, moramo tudi mi odločno ljubiti resnico in odločno sovražiti vsako laž.

Kako zelo je Jezusovo božje Srce ljubilo resnico in sovražilo laž, to nam je Zveličar raznovrstno dokazal z besedo in z vsem svojim dejanjem. Svojim najhujšim sovražnikom je rekel: „Kdo izmed vas me bo prepričal greha?“ In da je tukaj med drugimi grehi še posebej mislil na laž, lahko razvidimo iz tega, ker je takoj nato izrekel besede: „Če vam pa govorim resnico, zakaj mi pa ne verjamete?“ Zato je samega sebe kar naravnost imenoval Resnico: „Jaz sem pot in resnica!“, in pred sodnikom je izjavil, da je zato prišel na svet, da bi resnici dajal izpričevanje. Obratno pa je naznanil, kako zelo mu je zoperna in ostudna vsaka laž, s tem, da jo je naravnost imenoval satanov greh, ker je rekel, da je satan lažnik od začetka, da je oče laži in da so njegovi otroci vsi, kateri se lažejo!

Poglejmo pa njegovo vedenje! V kako krasni luči nam odseva sveta resnicoljubnost v veličastnem značaju našega Gospoda! Brez vsake najmanjše zvijače, hlimbe ali hinavščine je bilo vse njegovo vedenje in govorjenje, — vedno naravnost, resnično in odkritosrčno: misli, besede in dejanje — vse se je pri njem tako soglasno ujemalo vselej in povsod! Saj so mu morali to priznati tudi najhujši sovražniki: „Vemo, da si resničen in da ti ni mar za nikogar, ker ne gledaš na osebo ljudi.“

Nikdar ni nikomur obetal kaj takega, česar bi mu ne bil mislil izpolniti; obratno je pa tudi vsakemu kar brez ovinka povedal, kaj ga čaka hudega in težavnega, ako se njemu pridruži. Njegova sodba je bila vsakdar naravnost in pravična brez ozira na osebo. Kjerkoli je

opazil kaj dobrega, je priznal in pohvalil, naj je storil prijatelj ali sovražnik, Izraelec ali pagan; kjerkoli pa je videl kaj napačnega ali grešnega, je grajal in obsojal brez ozira na to, je-li grešnik preprost človek ali imeniten oblastnik, — brez strahu, naj mu odkrito posvarjenje nakoplje tudi najhujše sovrašтво, magari tudi smrt! Kako veličastno je n. pr. nastopil v svojem domačem mestecu, Nazaretu! Čeravno je vedel, da ga čaka kamenjanje, ako ne bo po všečnosti govoril svojim domačinom, vendar ni v svojem govoru odstopil niti za las od resnice, kakor jo je poznala njegova vsevednost.

Kako zelo je ljubilo Jezusovo Srce resnico in odkritosrčnost, vidimo tudi iz tega, ker so se mu prvi hip na moč prikupili vsi preprosti, odkritosrčni — vsi resnicoljubni ljudje, nasprotno pa ga vselej užalili lažnivci in hinavci! Saj vam je znano, kako zelo se je razveselil svojega učenca in apostola, sv. Jerneja ali Natanaela, ko ga je uzrl prvokrat. Že od daleč mu je zaklical častne besede: „Glejte, ta je Izraelec, v katerem ni nobene zvijače!“ Znano je pa tudi, da zaradi nobenega drugega greha ni tako zelo poprijemal farizejcev, kakor zaradi lažnive hinavščine in kačje zvijačnosti.

Končno moram poudarjati tudi to, da je bil v smrt obsojen zato, ker je govoril resnico.

Lahko torej izprevidite, kako se tudi mi prikupimo Jezusu, ako ljubimo resnico, sovražimo pa laž.

Brata.

(Spisal Boleslav.)

(Konec.)

Jkako je preteklo zopet eno leto. Ivan je začel vedno bolj neredno živeti.

Ko gredó nekega večera iz gostilne Ivan in njegovi tovariši, se nekdo domisli, da bi šli razgrajat pod okno nekega profesorja, na katerega so bili že dalje časa jezni. Takoj so bili vsi pripravljeni. Profesor je stanoval v stranski ulici nekega predmestja.